

สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ (Republic of South Africa)

เมืองหลวง กรุงพริทอเรีย

ที่ตั้ง ใต้สุดของทวีปแอฟริกา เส้นละติจูด 29 องศาใต้ และเส้นลองจิจูด 24 องศาตะวันออก พื้นที่ โดยรวม 1,219,090 ตร.กม. มีชายแดนทางบกยาว 5,244 กม. และมีชายฝั่งยาว 2,798 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับบอตสวานา (1,969 กม.) และซิมบับเว (230 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับโมซัมบิก (496 กม.) เอสวาตินี (438 กม.) และมหาสมุทรอินเดีย
ทิศใต้	ติดกับมหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดกับนามิเบีย (1,005 กม.) และมหาสมุทรแอตแลนติก

ตอนกลางประเทศเป็นที่ตั้งของเลโซโท มีพรมแดนติดกัน (1,106 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบกว้างใหญ่ ล้อมรอบด้วยเนินเขาและที่ราบชายฝั่งทะเล

ภูมิอากาศ มีฝนตกน้อยด้านชายฝั่งตะวันออก มีอากาศแบบกึ่งเขตร้อน อากาศอุ่นในตอนกลางวันและเย็นสบายในตอนกลางคืน

ประชากร 62,027,503 คน (ปี 2565) เป็นแอฟริกันผิวดำ 81.4% ผิวสี 8.2% ผิวขาว 7.3% อินเดียและเอเชีย 2.7% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 28.06% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 65.6% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 5.9% (ปี 2565) อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 64.7 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชายประมาณ 64.8 ปี อายุเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 71.3 ปี อัตราการเกิด 19.5 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 11 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.06% (ปี 2565)

ศาสนา คริสต์ 85.3% ศาสนาที่สืบต่อมาจากบรรพบุรุษ ชนเผ่า นับถือผี หรือศาสนาของชาวแอฟริกาดั้งเดิม 7.8% อิสลาม 1.6% ไม่นับถือศาสนา 2.9% และอื่น ๆ 2.5% (ปี 2565)

ภาษา ภาษาราชการ 12 ภาษา (ปี 2565) ได้แก่ isiZulu 24.4% isiXhosa 16.3% Afrikaans 10.06% Sepedi 10% อังกฤษ 8.7% Setswana 8.3% Sesotho 7.8% Xitsonga 4.7% siSwati 2.8% Tshivenda 2.5% isiNdebele 1.7% South African Sign Language (SASL) 0.02% และภาษาอื่น ๆ (รวมถึงภาษา Khoi, Nama และ San) 2.1%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 87% (ปี 2565)

การก่อตั้งประเทศ กลุ่มพ่อค้าชาวเนเธอร์แลนด์เดินทางมายังแอฟริกาใต้เมื่อปี 2195 และตั้งจุดพักบนเส้นทางการค้าเครื่องเทศระหว่างเนเธอร์แลนด์กับตะวันออกไกลที่ Cape Town ต่อมาเมื่อปี 2349 สหราชอาณาจักรยึดแหลม Good Hope ทำให้ชาวเนเธอร์แลนด์ต้องอพยพขึ้นไปทางเหนือและตั้งเขตการปกครองของตนเองขึ้น การพบแหล่งเพชรและทองคำในช่วงระหว่างปี 2410-2429 สร้างความร่ำรวยให้แก่ผู้ตั้งถิ่นฐานเดิม และตั้งรัฐบัวร์ (Boer) ขึ้น ต่อมา มีผู้อพยพมายังแอฟริกาใต้เพิ่มขึ้น (ส่วนใหญ่มาจากสหราชอาณาจักร) ทำให้ชาวบัวร์ที่อาศัยอยู่เดิมถูกรุกราน ชาวบัวร์จึงทำสงครามต่อต้านสหราชอาณาจักร (Boer War) ระหว่างปี 2442-2445 แต่พ่ายแพ้เมื่อปี 2491 ต่อมา ชาวอังกฤษและบัวร์ (หรือชาว Afrikaners) ร่วมกันบริหารประเทศตั้งแต่ปี 2453 ภายใต้ชื่อ สหภาพแอฟริกาใต้ (Union of South Africa) และปรับเปลี่ยนเป็นสาธารณรัฐเมื่อปี 2504 พรรคแห่งชาติที่มีชาว Afrikaners ได้เข้าบริหารประเทศเมื่อปี 2491 และประกาศใช้นโยบาย Apartheid ซึ่งเป็นนโยบายแบ่งแยกสีผิวที่เอื้อประโยชน์ต่อคนผิวขาว ซึ่งเป็นชนส่วนน้อยและกดขี่ชาวผิวสี ซึ่งเป็นชนส่วนใหญ่ พรรคสภาแห่งชาติแอฟริกัน (African National Congress-ANC) ต่อต้านนโยบาย Apartheid และผู้นำหลายคนถูกจับจำคุก รวมทั้งนาย Nelson Mandela ซึ่งถูกจำคุกนานถึง 27 ปี การประท้วงภายในประเทศและการก่อกบฏจากรัฐบาลทำให้เกิดการเจรจาและตกลงจะถ่ายโอนอำนาจสู่การปกครองโดยคนส่วนใหญ่ รวมทั้งการปลดปล่อยนักโทษทางการเมือง นำไปสู่การเลือกตั้งหลายเชื้อชาติเมื่อปี 2537 เป็นการสิ้นสุดนโยบาย Apartheid และเริ่มการปกครองโดยรัฐบาลที่นำโดยพรรค ANC

วันชาติ 27 เม.ย. (วันเสรีภาพของแอฟริกาใต้ เมื่อปี 2537)

การเมือง ปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้ารัฐบาล วาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี และดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกิน 2 สมัย การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุดเมื่อ 8 พ.ค.2562 เป็นการเลือกตั้งโดยอ้อมของสภาผู้แทนราษฎร (National Assembly) โดยประธานาธิบดี Cyril Ramaphosa ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีแอฟริกาใต้เมื่อ 22 พ.ค.2562 หลังจากชนะการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อ 8 พ.ค.2562 โดยการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งถัดไปจะมีขึ้นใน พ.ค.2567

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง ครม.

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบ 2 สภา คือ National Council of Provinces สมาชิก 90 คน (โดยมาจากสมาชิกสภาประจำจังหวัด จังหวัดละ 10 คน) วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี (หมายเหตุ สภานี้มีอำนาจพิเศษในการปกป้องผลประโยชน์ของชาติ รวมทั้งปกป้องวัฒนธรรมและภาษาในชนกลุ่มต่าง ๆ) และสภาผู้แทนราษฎร (National Assembly) สมาชิก 400 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี การเลือกตั้งทั้งสองสภาครั้งล่าสุดเมื่อ 8 พ.ค.2562 และการเลือกตั้งครั้งต่อไปจะมีขึ้นในปี 2567

ฝ่ายตุลาการ : ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา (Supreme Court of Appeal) ศาลสูง (High Court) ศาลชั้นต้น (Magistrates' Courts) ศาลแรงงาน และศาลที่ดิน

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรค African National Congress (ANC) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาล และประธานาธิบดี Ramaphosa เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Democratic Alliance (DA) พรรค Economic Freedom Fighters (EFF) พรรค Inkatha Freedom Party (IFP) และพรรค Freedom Front Plus (FF+)

กลุ่มที่เคลื่อนไหวภาคต้นรัฐบาล Congress of South African Trade Unions หรือ COSATU พรรค South African Communist Party หรือ SACP องค์กร South African National Civics Organization หรือ SANCO ทั้งนี้ COSATU และ SACP อยู่ในกลุ่มพันธมิตร 3 ฝ่าย (Tripartite Alliance) ซึ่งสมาชิกที่เหลือ ได้แก่ African National Congress

เศรษฐกิจ แอฟริกาใต้เป็นประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง เป็นตลาดใหม่ที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ตลาดการเงินพัฒนา มีระบบกฎหมาย การสื่อสาร พลังงาน และระบบการขนส่งที่ดี ภาคเศรษฐกิจมีด้านบริการ อุตสาหกรรม และการเกษตร ตลาดหลักทรัพยากรของแอฟริกาใต้มีขนาดใหญ่ที่สุดในแอฟริกา และใหญ่เป็นอันดับ 19 ของโลก อย่างไรก็ตาม แอฟริกาใต้ยังคงประสบปัญหาขาดแคลนกระแสไฟฟ้า การว่างงาน ความไม่เท่าเทียมกัน หรือความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจสูง ทั้งนี้ แอฟริกาใต้มีการว่างงานสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนผิวสี

สกุลเงิน ตัวอย่างสกุลเงิน : South African rand (ZAR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 18.85 ZAR

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.52 ZAR (ต.ค. 2566)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2565)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 405,869.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.0%

เงินเฟ้อ : 7%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 6,776.5 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 23,491,000 คน

อัตรารว่างงาน : 29.8%

ผลผลิตการเกษตร : ข้าวโพด ข้าวสาลี อ้อย ผลไม้ ผัก เนื้อวัว เนื้อสัตว์ปีก เนื้อแกะ ขนสัตว์ ผลผลิตจากนมวัว

ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม : เหล็กกล้า (เป็นประเทศผู้ผลิตเหล็กกล้า ทองคำ และโครเมียมรายใหญ่ที่สุดของโลก)

โรงงานผลิตรถยนต์เครื่องใช้โลหะ เครื่องจักรกล สิ่งทอ เหล็กและเหล็กกล้า เคมีภัณฑ์ ปุ๋ยเคมี ผลผลิตอาหาร และการซ่อมเรือพาณิชย์

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ได้เปรียบดุลการค้า 9,735 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 121,616.28 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ทองคำ เพชร แพลทินัม โลหะอื่น ๆ และสินแร่อื่น ๆ เครื่องจักรกลและอุปกรณ์

ประเทศส่งออกสำคัญ : จีน 9.61% สหรัฐฯ 8.82% เยอรมนี 7.26% ญี่ปุ่น 6.98% สหราชอาณาจักร 5.18%

มูลค่าการนำเข้า : 111,880.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ และผลผลิตอาหาร

ประเทศนำเข้าสำคัญ : จีน 20% อินเดีย 7.44% เยอรมนี 7.33% สหรัฐฯ 7.33% ซาอุดีอาระเบีย 4.02%

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ 3.67% ไทย 2.74% ญี่ปุ่น 2.23%

ทรัพยากรธรรมชาติ : ทองคำ โครเมียม พลวง ถ่านหิน สินแร่ เหล็ก แมงกานีส นิกเกิล ฟอสเฟต ดีบุก แร่ธาตุ

หายาก ยูเรเนียม อัญมณี เพชร แพลทินัม ทองแดง ธาตุโลหะสีขาวยังเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาในการทำเหล็ก อัลลอย เหล็กกล้า และก๊าซธรรมชาติ

การทหาร กองทัพแห่งชาติของแอฟริกา (South African National Defense Force-SANDF) ประกอบด้วย ทบ. ทร. ทอ. และหน่วยแพทย์ทหาร งบประมาณด้านการทหารเมื่อปี 2565 จำนวน 2,995.30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 0.739% ของ GDP กำลังพลรวม : 74,000 นาย (ทบ. 38,000 นาย ทร. 6,650 นาย ทอ. 9,800 นาย หน่วยแพทย์ทหาร 7,300 นาย และอื่น ๆ 12,250 นาย) กองหนุน 15,050 นาย (ทบ. 12,250 นาย ทร. 850 นาย ทอ. 850 นาย หน่วยแพทย์ทหาร 1,100 นาย) การส่งทหารประจำการต่างประเทศ ได้แก่ ภารกิจ MONUSCO ใน คองโก 1,183 นาย และกองกำลังของ Southern African Development Community ในโมซัมบิก 1,200 นาย

ยุทโธปกรณ์สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) 24 คัน รถถังจู่โจม (ASLT) 50 คัน รถหุ้มเกราะทหารราบ (IFV) 534 คัน รถหุ้มเกราะลำเลียงพล (APC) 810 คัน รถหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) รุ่น Gemsbok รถถังทอดสะพาน (VLB) รุ่น Leguan ทุ่นระเบิดดักรถถัง (Mine Warfare) รุ่น Husky อาวุธนำวิถีต่อสู้รถถัง (MSL) ปืนไร้แรงสะท้อน ถอยหลังต่อสู้รถถัง (RCL) รุ่น M40A1 ปืนใหญ่ประเภ้อัตตาจร (SP) ลากจูง (TOWED) เครื่องยิงระเบิด MRL และ MOR รวม 1,240 กระบอก อากาศยานไร้คนขับ จรวดต่อสู้อากาศยานพื้นสู่อากาศ (SAM) และปืนต่อสู้ อากาศยานประเภ้อัตตาจร (SP) และลากจูง (TOWED) รวม 40 กระบอก

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำ 2 ลำ เรือฟริเกต 4 ลำ เรือลาดตระเวนและเรือรบชายฝั่ง 4 ลำ เรือกวาดทุ่นระเบิด 3 ลำ และเรือส่งกำลังบำรุง 2 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินโจมตีพื้นดิน (FGA) 24 เครื่อง เครื่องบินขนส่ง (TPT) 23 เครื่อง และ เครื่องบินสำหรับการฝึก (TRG) 59 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) 11 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์อเนกประสงค์ (MRH) 4 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) 69 เครื่อง ซีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM) และระเบิดนำวิถี ด้วยเลเซอร์

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ACP, AfDB, AU, BIS, C, CD, FAO, FATF, G-20, G-24, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCS, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, MIGA, MONUSCO, NAM, NSG, OPCW, Paris Club (associate), PCA, SACU, SADC, UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNITAR, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO และ ZC

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 407 แห่ง ที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติ O.R. Tambo ในนครโจฮันเนสเบิร์ก ท่าอากาศยานนานาชาติ Cape Town ในนครเคปทาวน์ และท่าอากาศยานนานาชาติ King Shaka ในเมืองเดอร์บัน ทางรถไฟระยะทาง 20,953 กม. ถนนระยะทาง 750,000 กม. ท่าเรือสำคัญ ได้แก่ Cape Town, Durban, Port Elizabeth, Richards Bay และ Saldanha Bay การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 1.472 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 100.328 ล้าน เลขหมาย รหัสโทรศัพท์ +27 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 42.28 ล้านคน รหัสอินเทอร์เน็ต .za เว็บไซต์การท่องเที่ยว : www.southafrica.net/sat/content/en/za/home/, www.southafricatourism.com

การเดินทาง การบินไทยยกเลิกเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-นครโจฮันเนสเบิร์ก เมื่อ ม.ค.2558 และไม่มีสายการบินที่บินตรงจากไทยไปแอฟริกาใต้ ใช้เวลาเดินทางอย่างน้อยประมาณ 18 ชม. เวลาของแอฟริกาใต้ช้ากว่าไทยประมาณ 6 ชม. คนไทยสามารถเดินทางเข้าแอฟริกาใต้ได้ 30 วัน โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) ความพยายามแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล หลังจากแอฟริกาใต้เผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและอัตราการว่างงานเมื่อปี 2564 สูงถึง 33.6% จากการได้รับผลกระทบจากปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 และวิกฤตรัสเซีย-ยูเครน โดยรัฐบาลพยายามใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพื่อรองรับความต้องการของตลาดในประเทศ ลดการนำเข้า รวมถึงส่งเสริมให้ส่งออกไปยังต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ เสื้อผ้า สิ่งทอ รองเท้า เครื่องหนัง สัตว์ปีก น้ำตาล การผลิตเหล็กและโลหะ และเฟอร์นิเจอร์

2) ปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้าในแอฟริกาใต้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยบริษัท Eskom ซึ่งเป็นบริษัทการไฟฟ้าของรัฐบาลแอฟริกาใต้และเป็นผู้ผลิตไฟฟ้ารายหลักของประเทศ ประกาศลดการปล่อยกระแสไฟฟ้าบ่อยครั้ง เนื่องจากโรงไฟฟ้ามีอัตราการผลิตลดลง แรงงานรวมตัวหยุดงานเพื่อประท้วงเรื่องค่าแรง และโรงไฟฟ้าเสื่อมโทรม เพราะใช้งานมาเป็นเวลานาน ทำให้ประชาชนประสบปัญหาไฟฟ้าดับประมาณวันละ 6 ชั่วโมง

3) ปัญหาการเมือง โดยแอฟริกาใต้มีแนวโน้มจะเกิดการประท้วงทางการเมืองจากการที่ประชาชนไม่พอใจนโยบายเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล และการปะทะกันระหว่างกองกำลังความมั่นคงของรัฐบาลกับกลุ่มผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดี Jacob Zuma ของแอฟริกาใต้

4) ปัญหาต่อต้านแรงงานต่างชาติ (Xenophobia) ในแอฟริกาใต้ที่มีมาตั้งแต่ปี 2537 และเริ่มรุนแรงขึ้นเมื่อปี 2551 โดยเฉพาะแรงงานผิวสีจากประเทศอื่นในแอฟริกา เช่น ไนจีเรีย โดยชาวแอฟริกาใต้กล่าวหาว่า ชาวต่างชาติเข้ามาแย่งอาชีพ ทำให้ชาวแอฟริกาใต้ประสบความยากจนและว่างงานสูง

5) ปัญหายาเสพติด โดยแอฟริกาใต้เป็นศูนย์กลางการค้ายาเสพติดในภูมิภาคแอฟริกา Sub-Sahara และเป็นเส้นทางขนส่งโคเคนและเฮโรอีนจากทวีปอเมริกาใต้และอัฟกานิสถานไปยังยุโรป

6) แอฟริกาใต้ เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว (BRICS) ครั้งที่ 15 ที่นครโจฮันเนสเบิร์ก เมื่อ ส.ค.2566 โดยได้ผลักดันการขยายประเทศสมาชิกเพิ่มเติม 6 ประเทศ ได้แก่ อาร์เจนตินา อียิปต์ เอธิโอเปีย อิหร่าน ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอเมริกาเพื่อส่งเสริมแนวปฏิบัติระหว่างประเทศ เศรษฐกิจ และการพัฒนา ที่ยั่งยืนและยุติธรรม ซึ่งแอฟริกาใต้จะกระชับความร่วมมือกับประเทศสมาชิกกลุ่ม BRICS มากขึ้น

7) ในการเลือกตั้งทั่วของแอฟริกาใต้ ปี 2567 ชาวแอฟริกาใต้ให้ความสนใจในประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานที่สูง และการขาดแคลนไฟฟ้า รวมถึงความขัดแย้งทางการเมืองและการทุจริตคอร์รัปชัน ขณะที่ความนิยมในพรรค ANC ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลปกครองแอฟริกาใต้มากกว่า 30 ปี มีแนวโน้มลดลงแต่จะยังคงเป็นพรรคใหญ่ที่มีอิทธิพลทางการเมืองในประเทศ

ความสัมพันธ์กับไทย

สาธารณรัฐแอฟริกาใต้เป็นประเทศที่สำคัญที่สุดประเทศหนึ่งสำหรับไทยในทวีปแอฟริกา โดยเฉพาะการเป็นหุ้นส่วนหลักทางยุทธศาสตร์ของไทยในความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม รัฐบาลไทยและแอฟริกาใต้ได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุลระหว่างกันเมื่อ 9 มี.ค.2535 และได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 9 ธ.ค.2536

หน่วยงานราชการของไทยในแอฟริกาใต้ ได้แก่ สอท. ณ กรุงพริทอเรีย สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ และสำนักงานผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร ขณะที่แอฟริกาใต้ก็มี สอท.ประจำอยู่กรุงเทพฯ

ด้านการค้า แอฟริกาใต้เป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของไทยในทวีปแอฟริกา และอันดับที่ 23 ของไทยในโลก โดยเมื่อปี 2565 การค้าไทย-แอฟริกาใต้มีมูลค่า 3,546.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นการส่งออกมูลค่า 2,795.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้ามูลค่า 750.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 2,044.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกของไทย : รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ และส่วนประกอบ ข้าว ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เม็ดพลาสติก

สินค้านำเข้าจากแอฟริกาใต้ : สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ น้ำมันดิบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ ยุทธปัจจัย เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลมและสุรา เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์

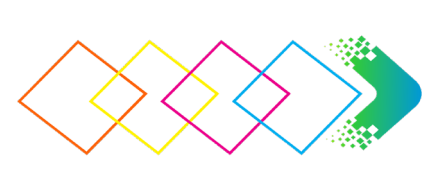
แอฟริกาใต้มีความสำคัญทางเศรษฐกิจกับไทยมากที่สุดในทวีปแอฟริกา เนื่องจากเป็นประเทศที่มีวัตถุดิบมาก ประชาชนมีรายได้และอำนาจการซื้อมากกว่าประเทศใกล้เคียงอื่น อีกทั้งเป็นประตูการค้าสำคัญในการส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ แอฟริกาใต้ยังเป็นตลาดส่งออกข้าวที่สำคัญของไทย โดยเป็นประเทศผู้นำเข้าข้าวไทยอันดับที่ 2 ของโลก และอันดับที่ 1 ของภูมิภาคแอฟริกา โดย เมื่อปี 2565 แอฟริกาใต้นำเข้าข้าวประมาณ 0.984 ล้านตัน ซึ่งเป็นข้าวจากไทยประมาณ 774,929 ตัน หรือประมาณ 78.73% ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด ทั้งนี้ เมื่อปี 2564 มีชาวไทยพำนักอยู่ในแอฟริกาใต้จำนวน 2,661 คน และมีชาวแอฟริกาใต้เดินทางมาไทยจำนวน 1,358 คน

ปัจจุบัน นักธุรกิจแอฟริกาใต้เข้ามาลงทุนในไทย อาทิ ธุรกิจสายการบิน อุตสาหกรรมเหล็ก และเหล็กกล้า ผลไม้กระป๋อง และธุรกิจ e-commerce เป็นต้น นอกจากนี้ แอฟริกาใต้มีโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในไทยจำนวน 1 โครงการ เป็นอุตสาหกรรมเบา (อัญมณีและเครื่องประดับ) มูลค่า 7.3

ล้านบาท สำหรับธุรกิจไทยที่ลงทุนในแอฟริกาใต้ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางและเล็ก ได้แก่ ร้านอาหาร และสปาจำนวนกว่า 20 ร้าน ปัจจุบัน มีการลงทุนขนาดใหญ่เพิ่มขึ้น อาทิ กลุ่มธุรกิจบ้านปลูกลงทุนในธุรกิจ การก่อสร้างโรงแรม เหมือนถ่านหิน กลุ่มเครือเจริญโภคภัณฑ์ลงทุนในธุรกิจค้าข้าว สินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป บริษัทค้าสากลปูนซีเมนต์ไทยลงทุนธุรกิจค้าเม็ดพลาสติกและสินค้ากระป๋อง เมื่อปี 2553 บริษัทอิตาเลียนไทย ลงทุนในธุรกิจก่อสร้างโรงแรมและสนามกอล์ฟ โรงงานผลิตสีสำหรับใช้กับถนนที่เมืองเดอร์บัน ซึ่งเป็นโรงงาน อุตสาหกรรมของไทยแห่งแรกในแอฟริกาตอนใต้ และบริษัท Thai Export 1980 (T Group) ได้เข้าไปเปิดศูนย์ กระจายสินค้าในแอฟริกาใต้

Matamela Cyril Ramaphosa

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ และประธานพรรค African National Congress (ANC)
เกิด	17 พ.ย.2495 (อายุ 72 ปี/ปี 2567) ที่ Soweto นครโจฮันเนสเบิร์ก
ครอบครัว	บิดาเป็นตำรวจ ชื่อ นาย Samuel Ramaphosa มารดาชื่อ นาง Erdmuth Ramaphosa มีพี่น้อง 3 คน โดยเป็นลูกคนที่ 2
สถานภาพ	สมรส มีบุตร 5 คน โดยนาง Tshepo Motsepe ภรรยาคนปัจจุบันเป็นภรรยาคนที่ 3 และมีบุตรด้วยกัน 4 คน
การศึกษา	
ปี 2515	- เคยศึกษาปริญญาตรี ด้านกฎหมาย ที่ University of the North (Turfloop) จังหวัด Limpopo แต่ไม่สำเร็จการศึกษา เนื่องจากร่วมเคลื่อนไหวทางการเมืองกับกลุ่มนักศึกษาจนถูกจับกุมในข้อหาก่อเหตุ ประทุรังและการจลาจล 2 ครั้ง เมื่อปี 2517 และปี 2519
ปี 2524	- ปริญญาตรี ด้านกฎหมาย ที่ University of South Africa (UNISA)
ประวัติการทำงาน	
ปี 2524	- ที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายของ Council of Unions of South Africa (CUSA)
ปี 2525	- ก่อตั้งสหภาพแรงงานเหมือง National Union of Mineworkers (NUM) ต่อมาเป็นสหภาพแรงงานขนาดใหญ่ที่สุดและมีอิทธิพลสูง
ธ.ค.2525-มิ.ย.2534	- ดำรงตำแหน่งเลขาธิการใหญ่คนแรกของ NUM
ปี 2540	- กรรมการบริษัท New Africa Investments Limited
ปี 2544	- ก่อตั้งและเป็นประธานบริหารบริษัท Shanduka Group ซึ่งลงทุนในภาคทรัพยากร พลังงาน อสังหาริมทรัพย์ การธนาคาร ประกันภัย และโทรคมนาคม
มี.ค.2550	- ประธานร่วมของบริษัท Mondi ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทระหว่างประเทศชั้นนำด้านกระดาษและบรรจุภัณฑ์

ประวัติทางการเมือง

- ปี 2525 - มีบทบาทเคลื่อนไหวต่อต้านนโยบายแบ่งแยกสีผิวของรัฐบาลแอฟริกาใต้ เป็นเวลาหลายปี
- ม.ค.2533 - มีบทบาทช่วยปล่อยตัวนักโทษทางการเมืองของพรรค African National Congress (ANC) ในแซมเบีย
- ก.ค.2534 - ได้รับเลือกตั้งเป็นเลขาธิการใหญ่ของพรรค ANC
- ปี 2537 - ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา
- 24 พ.ค.2537 - ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสภารัฐธรรมนูญ (Constitutional Assembly)
- ม.ค.2540 - ลาออกจากตำแหน่งทางการเมือง
- ปี 2540 - ได้รับเลือกเป็นสมาชิก ANC National Executive Committee ด้วยคะแนนเสียงเป็นลำดับที่ 1
- ปี 2550 - ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก ANC National Executive Committee อีกครั้ง
- 18 ธ.ค.2555 - ได้รับเลือกตั้งเป็นรองประธานพรรค ANC
- 25 พ.ค.2557-ปี 2561 - ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดี
- 3 มิ.ย.2557 - ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการ National Planning Commission
- 18 ธ.ค.2560 - ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานพรรค ANC
- 15 ก.พ.2561 - ได้รับเลือกตั้งทางอ้อมให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแบบปราศจากคู่แข่ง โดยสภาผู้แทนราษฎร
- 8 พ.ค.2562 - ชนะการเลือกตั้งทั่วไปดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดี
- 25 พ.ค.2562 - สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแอฟริกาใต้คนที่ 5
- 10 ก.พ.2563-6 ก.พ.2564 - ดำรงตำแหน่งประธานสมัชชาใหญ่ (Assembly) ของสหภาพแอฟริกา (AU)

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- เป็นบุคคลที่ร่ำรวยมากในแอฟริกาใต้ คาดว่า มีมูลค่าทรัพย์สินประมาณ 6,400 ล้านดอลลาร์ (ประมาณ 550 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เนื่องจากเป็นผู้บริหารและถือหุ้นในหลายบริษัท และเป็นเจ้าของทรัพย์สินอีกหลายรายการ เช่น ทรัพย์สิน 30 แห่ง ในนครโจฮันเนสเบิร์ก และอพาร์ทเมนต์ 2 แห่ง ในเมืองเคปทาวน์

คณะรัฐมนตรีแอฟริกาใต้

ประธานาธิบดี	Matamela Cyril Ramaphosa
รองประธานาธิบดี	Paul Shipokosa Mashatile
รมว.ประจำสำนักประธานาธิบดี	Khumbudzo Phophi Silence Ntshavheni
รมว.กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ที่ดิน และพัฒนาชนบท	Angela Thokozile Didiza
รมว.กระทรวงการศึกษาขั้นพื้นฐาน	Matsie Angelina Motshekga
รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีดิจิทัล	Mondli Gungubele
รมว.กระทรวงความร่วมมือด้านการบริหารและจารีตประเพณี	Thembi Nkadimeng
รมว.กระทรวงกลาโหมและทหารผ่านศึก	Thandi Ruth Modise
รมว.กระทรวงการจ้างงานและแรงงาน	Thembelani Waltermade Thulas Nxesi
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม ป่าไม้ และการประมง	Barbara Dallas Creecy
รมว.กระทรวงการคลัง	Enoch Godongwana
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Mathume Joseph 'Joe' Phaahla
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	Bonginkosi Emmanuel 'Blade' Nzimande
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Pakishe Aaron Motsoaledi
รมว.กระทรวงการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์	Mmamoloko Kubayi
รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ	Grace Naledi Mandisa Pandor
รมว.กระทรวงยุติธรรมและการบริการราชทัณฑ์	Ronald Ozzy Lamola
รมว.กระทรวงทรัพยากรเหมืองแร่และพลังงาน	Samson Gwede Mantashe
รมว.กระทรวงการตำรวจ	Bhekokwakhe Hamilton Cele
รมว.กระทรวงรัฐวิสาหกิจ	Pravin Jamnadas Gordhan
รมว.กระทรวงบริหารและการจัดการสาธารณะ	Noxolo Kiviet
รมว.กระทรวงงานสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน	Sihle Zikalala
รมว.กระทรวงการพัฒนาธุรกิจขนาดเล็ก	Stella Tembisa Ndabeni-Abrahams
รมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Lindiwe Daphne Zulu
รมว.กระทรวงกีฬา ศิลปะ และวัฒนธรรม	Ncediso Goodenough Kodwa
รมว.กระทรวงท่องเที่ยว	Patricia De Lille
รมว.กระทรวงการค้า อุตสาหกรรม และการแข่งขัน	Ebrahim Patel
รมว.กระทรวงคมนาคม	Sindisiwe Chikunga
รมว.กระทรวงการจัดการน้ำและสุขาภิบาล	Senzo Mchunu

(ต.ค.2566)

